

Oktober is natuurlijk missiemaand. Missio, voorheen Pauselijke Missiewerken, koos dit jaar als slogan *Stem in de stad*. Want daar is het om te doen, het wereldwijde bondgenootschap van gelovigen stem geven. Tijdens de oktobermaand de missies kleur en stem geven, doet Anneleen Wouters nu al voor de derde keer. Ze vertelt over haar missie en die van Missio, haar werkgever.

Tom Heylen

ANNELEEN WOUTERS

‘En toch is het een voorrecht’

ANNELEEN studeerde internationale politiek in Antwerpen. Na enkele tijdelijke baantjes belandde ze bij Missio, niet meteen een vanzelfsprekende keuze met een opleiding als de hare. Anneleen Wouters is dertig inmiddels en voelt zich zichtbaar in haar schik als animator voor de Antwerpse afdeling van het grote Missio.

– *Bestaat er een verband tussen internationale politiek en missiewerk?*

Die studiekeuze maakte ik destijds hoofdzakelijk vanwege mijn belangstelling. En ik bleef er niet op mijn honger. Vooral het vak geopolitiek boeide me, nog steeds trouwens. Neem maar eens de wereldkaart erbij en zoek de landen en streken waar de belangrijkste bodemrijdommen zijn te vinden. Kleur vervolgens de oorlogsgebieden in... Wedden dat je opkijkt! Aan de universiteit leerde ik de complexiteit van onze wereld beter te begrijpen. En die blijft me boeien.

Missio werkt in wereldwijde verbondenheid. Niet de een voor de ander, maar iedereen voor iedereen, het tegenovergestelde van eenrichtingsverkeer. Vooral het samenwerken trekt me aan. Tegelijk in België en in bijvoorbeeld Congo werken aan dezelfde spiritualiteit van verbondenheid. Wij hebben elkaar veel te bieden. Jan Dumon verwoordde die inzet ooit treffend als „solidariteit voor een anonieme soldaat op Gods veld”. Dat verkoopt vandaag moeilijk, maar is voor mij wezenlijk. Mensen vandaag steunen veel liever een concreet project met een affiche waarop mensen te zien zijn die hen om hulp vragen. Wij geven het ingezamelde geld aan de parochies ter plekke. Zij zijn onze deskundigen. Zij weten het best waar de nood het hoogst is. Wij vertrouwen op hun deskundigheid en vertrouwen hen graag onze bijdrage toe.

– *Heeft onze Kerk dan hier geen prangende noden?*

Dat heeft ze inderdaad. ‘Gods veld’ is ook dicht bij ons te vinden. Dat maakt onze boodschap zo uni-

verseel. Met ons campagnethema *Stem in de stad* richten we ons niet uitsluitend op het buitenland. Missio nodigt uit om naar elkaar te luisteren. Voor mij betekent dit concreet kiezen voor een dialoog met andere godsdiensten, andere culturen en tradities. Ook hier bij ons.

In Anderlecht bijvoorbeeld nodigt pastoor Jan Claes uit om samen Kerk te vormen. Dat betekent dat niet-Belgen geen gasten zijn, maar onlosmakelijk deel uitmaken van de parochiegemeenschap. Het is niet enkel samen vieren in de kerk, maar ook zich inzetten in bijvoorbeeld ziekenzorg. Hij droomt ervan dat die veelkleurige gemeenschap zichtbaar wordt in alle geledingen van zijn parochie.

Ook uit het buitenland hebben we veel te leren. Een zuster uit Venezuela getuigde tijdens een van onze startavonden over het samengaan van persoonlijke spirituele vorming en inzet voor de gemeenschap. Voorbeelden zoals deze tonen dat veel kan, zelfs vanuit een Kerk die niet alom zichtbaar is.

– *En lukt dat ook bij jezelf, het spirituele verbinden met inzet?*

Tijdens mijn jeugd was ik betrokken bij naschoolse kinderopvoeding. Ik hielp kinderen met diverse achtergronden bij hun huistaken. Ik ervoer vaak dat ik meer was dan de persoon die hielp bij de huistaak. Voor sommigen was ik zus of moeder, al was ik amper ouder dan zij. Ze vertrouwden me.

Ik had ook veel contact met ouders en maakte zo kennis met hun dagelijkse leven en zorgen. Daar leerde ik veel van. De betekenis van gastvrijheid bijvoorbeeld, of de aandacht voor het gezin. Ik leerde ook mezelf relateren. En de contacten met islamitische gezinnen daagden me uit om mijn eigen geloof beter te leren kennen. Zeer verrijkend allemaal!

Bij die talrijke ontmoetingen, vooral met mensen zonder papieren en andere kansarmen, leerde ik bovendien wat het betekent om machteloos te staan. Soms kon ik niet anders dan alleen maar aanwezig zijn, luisteren en vriendschap tonen.

– *Hoe creëer je zo’n een bondgenootschap?*

Ik meen dat het belangrijk is om van kindsbeen af de boodschap van het wereldwijde bondgenootschap mee te krijgen, om met een open blik op de wereld te leven. Dat kreeg ik van huize uit mee. Missio beoogt hetzelfde via haar verschillende initiatieven voor kinderen en jongeren. We hebben onder andere onze tijdschriften, waarin uitdrukkelijk de brug wordt geslagen naar andere continenten. Ook daar klinkt dus de stem van wereldwijde solidariteit.

Missio werkt ook veel en gretig samen met scholen en parochies. En speciaal voor de kinderen is er het jaarlijkse *Sterzingen*. Kinderen verkondigen letterlijk huis aan huis Jezus’ geboorte en roepen terzelfder tijd op een steentje bij te dragen voor de hele mensheid.

Dit werk is niet vanzelfsprekend. Ik sta vierkant achter de boodschap die we verkondigen, maar ze blijkt moeilijk te verkopen

– *Word je met die uitdrukkelijk kerkelijke boodschap soms niet als een vreemde eend beschouwd?*

In scholen en zelfs in parochies kijken ze soms verbaasd op als ik verschijn, maar altijd zijn ze blij verrast jongeren te ontmoeten die zich inzetten voor de Kerk. Ik ben niet de enige jongere bij Missio, maar die erkenning is wel bemoedigend en doet deugd. Dit werk is niet vanzelfsprekend. Ik sta vierkant achter de boodschap die we verkondigen, maar ze blijkt moeilijk te verkopen. Of beter gezegd, het resultaat van mijn inzet is niet altijd meteen zichtbaar. Toch ervaar ik het als een voorrecht om voor de Kerk te werken. Het is mijn steentje bijgedragen tot een meer menselijke samenleving.

– *Heb je nog een grote betrachting voor die Kerk en samenleving?*

Ik droom van een kerkgemeenschap waarin alle culturele gemeenschappen samen vieren, elkaar ontmoeten en leren kennen. Een kerkgemeenschap waarin Europese, Afrikaanse, Aziatische en Amerikaanse gelovigen samen op weg gaan. Dat samen vieren mis ik soms in onze kerken. We zijn misschien nog te bang voor elkaar. Een goede eucharistie is voor mij een moment waarin God echt gedankt en gevierd wordt, en waarbij je woorden te horen krijgt die kracht geven en aanzetten tot daadwerkelijk engagement. Pas als we samen ook onder het kruis gaan staan, kunnen we tot het volle leven komen en de samenleving mee vermenselijken.

Meer informatie over Missio en de campagne *Stem in de stad* via telefoon 02/679.06.30 en website www.missio.be. • Op 18 oktober organiseren Missio en het Centrum voor Christelijk Vormingswerk de thema-avond *Interreligieuze dialoog. Hoopvolle stemmen in deze tijd* in het TPC, Groenenborgerlaan 149, 2020 Antwerpen. Meer informatie via telefoon 03/287.35.87.

© Wim Hendrix